

סו:

תורת אור השלם

1. וְהָיְתָה לוֹ וּלְעֶזְרָא
אֲחֵיהֶם בְּרִית בְּהֵנָה עִלָּם
תַּחַת אֲשֶׁר קָאָ לְהִלְכוֹ
וַיִּזְכֹּר עַם כָּל יִשְׂרָאֵל
הַמְּבֻרָךְ בְּה' יי
2. בָּרַךְ יי חֵילוֹ וְתַעַל יִדְּו
וְתִרְעָה עָלֵיו מִתְּנִים מִמֶּנּוּ
וּמִשְׁמָנָיו מִן יִקְבֹּצוּ
רַבִּים לֵא
3. וּבֹאֵת אֶל בְּהֵנָה אֲמִית
וְהָיְתָה בִּימֵיהֶם הָדָם וְאִמְרַת
וְהָיְתָה הַגְּדִיל הַזֶּה
לְהִלְכוֹ בִּי בְּאֵתוֹ אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי
לְאַבְרָם לֵחֵל לֵה
דְּבִרָּה ב
4. כֵּן אָמַר הַגִּי נָתַן לוֹ
אֶת בְּרִיתוֹ שְׁלֹמֹה:
מְבֹרָכִים הֵם

ל כיון שלא נודע לו
פסולו באותה שעה, תוס'
הרא"ש, ג. בקדמי בהדיא
מקור זה בחזקת שלם היה
עומד, שם, ו. ומשל ד"ה
לקרבנות ואודי לו כיתה
בקרבנות קאמר, ואמר
ר"ע ש"א, ד. ראלו
לוי אמר מתיבין לאון
הוי ממו, רשב"א,
ה. דכהאי גוונא קרי
הלכתא פסיקתא בבין
(קכ.). תוס' ביבמות מט.
ד"ה שמעון.

ממורה, מנוח מים כסן
 ארבע, של דוסקס, שם
 כרם, מטהר, דאס השתא
 הוא דאס ונשטעלן
 היה שלם, מטא, דל
 דיעין מארכת חסן ונמצא
 אסן, כעיל, ביוחד, בא
 אחד ואסן מדוריו ונמצא
 חסר ואסן דעו אחד נאמן
 אסירוס, ביוחד, בא
 אחד ואסן כעל מום הוא
 שם, אחרי, אס
 אסן כעל מום דאס
 נשין ונראה, מתני,
 שיש קרשין,
 תוספין, הוא עבירה,
 כניסאיה שלא
 תורה, שיש עבירה, כגון
 חיוב לרואי.

אמר רבי מרשן משל לעומר וספר
משל הוא זה הרי במשל אפי' נו
אפי' ה עבודה זרה" כדמוה כמקור
אס' ממל' שחידקו היתא חלה
אפילו ר' מרשן ואורי' דנמתי' פליגי
פליגי בטירות שנעשו על גבי
מפרע את חזיל בחר חזק דמקור
ומר חזיל בחר חזק דלדס ויבטל
דנע חזקו המקור למפרע (פ'א) ומי
נמי בטמא טעל במקור ולאחר זמן נע
המקור בחר בזהם שש' שטחיו טטירות
מפרע וקאס' מימי' ופליגי נמי
במקור טעל הן הן ועד עבודה
ויאלו עדים והעדו שהיה המקור חזק
קודם הטבילה רבי מרשן אומר
בשיירה העבודה מרד דקור חזק גרושה
ובן חלוא ואלס' חזי המשל:

[illegible]

כל מקום שיש קדושים ויש בו
ובכל מקום שאין קדושים ואיזה
זה והוא הנבא על אחת מכל העריות
שבתורה. נראה לר"י דהך סתמא
לחלוף כרבי שמעון החמישי דלאמר
בסוף פ' החולין (בימות מט.) יש ממזר
ממייני כריתות ולא ממייני לאוין
וכו"ג קאמר הב"י ועוד נראה לר"י
להכליל כי הך סתמא אל"ף קאריא
סתמא לחילוף בימות (דף נג.)
כד' עקיבא מ"מ הך סתמא עיקר
משום דמתניא נבי הילכתא פסקתא
דקדושים' ועוד דלמני בהרבה מקומות
ש' ה"ל סתמא דקדושים' ה"ס (בימות
דף קד.) ש' פשיטא בני חייבי לאוין כשרים
יגיהו ועוד תני' איזהו ממזר כל שאסורו
איסור ערוה ועונש כרת משמע דלא
ה"י ממזר אלף ממייני כריתות (ס'
מנ"י)

על דעתך שאדם הולך אצל
מום דעבודתו פסולה מגן
אמור הנני נותן לו את בריתי
כתיב אמר רב נחמן וי' דע
קידושין ואין עבירה הולד הולד
מקום שיש קידושין ויש עבירה
הדיוט מפורת ונתנה לישראל
אחרים קידושין הולד ממזר וא
ולא על אחרים קידושין הולד
רבי י' שמעון רבי יוחנן כלל

על גבי הציבה. וא"ת מאי שפסול היה בשעת עבודה א וצכי האי גוונא גבי מקוה טהרותיו טמאות למפרע

מנא אמינא לה. דאין עד אין לו מכהש: מגורה. מגור. במרא (דף יט.) לא מצי אש או שם מקום שציינה: ב

[illegible]

אמר ליה ר' שרפון עקיבא "כל הפרש ממך ככפורה מן החיים האי בעל מוס שפסולו ביחיד יהיה דמי אי דקא מכביש ליה מן מהימן אלא שתיק ודבותיה גבי בן גרושה וכן חלוצה דשתיק וקתני מקוה פסולו ביחיד ובעל מוס פסולו ביחיד ואל יוכיח בן גרושה וכן חלוצה שפסולו בשנים ואב"י אמר לעולם דקא מכביש ליה ודקאמרת אמאי מהימן דאמר ליה שלח אחוי והיינו דקתני מקוה פסולו כגופו ובעל מוס פסולו כגופו ואל יוכיח בן גרושה וכן חלוצה שפסולו מאחרים וכן גרושה וכן חלוצה דעבודתא כשיהי מנול אמר רב יהודה אמר שמואל דאמר קרא 'ויהיתה לו ולזרעו אחרייו בין זרע כשר ובין זרע פסול אבوه דשמואל אמר ^{מ"ד} מהבא ב"ב דה' חילו ופועל ידיו תרצה אפילו חולין שבו תרצה רכי נאי אמר מהבא ^{מ"ה} וכתא אל

הבן אשר יהיה בימים ההם יִיָּדֶה וְנִתְחַלֵּל בַּעַל
שֵׁלָא הִיָּה בִּימֵי אָלָא זֶה יִכְשֹׁר וְנִתְחַלֵּל בַּעַל
רַב יְהוּדָה אָמַר שְׂמוּאֵל דָּאִמַר קָרָא יִלְכָן
ס' כִּשְׁהוּא שְׁלָם וְלֹא כִשְׁהוּא חֶסֶד וְהָא שְׁלָם
וְס' קָטִיעָה הִיא: **מִתְנִי'** מִהֶכָּל מְקוֹם שִׁישׁ
אַחַר הַזִּכֹּר וְאִיזָה זֶו וְזו כְּהִנֵּת לִיָּה וְיִשְׂרָאֵלִית
הַיּוֹדֵל הַלֵּךְ אַחֲרֵי הַפְּנִים וְאִיזָה זֶו וְזו אֲלֻמָּה
בֵּת יִשְׂרָאֵל לְמַמְזֹר לְנִתְנִין וְכֵל מִי שְׁאֵין לָהּ
זֶה זֶה הָבָא עַל אַחַת מִכָּל הָעֲרִיזוֹת שֶׁבֵּת
מֹתָה וְאִיזָה זֶה זֶה וְלֵד שְׂפָחָה וְנִכְרִית: **גַּמ'** כִּי
הוּא רַבֵּל מְקוֹם שִׁישׁ קִדּוּשִׁין וְאֵין עֹבֵיד

[illegible]

וְנָדַע שְׂדֵרָה בָּן
גְּרִישָׁהּ. כֵּן חָלַל זֶר נָמוֹד
הוּא, וְדַמְיָי כִּכְסֵּן טַשְׁטַשׁ
נִשְׁרַשׁ (וְיִקְרָא כֵּן) לֹא חִלָּל
זֶר, שֶׁמִּלְלָהּ בְּדָן כְּהוֹנֵה
(פְּסוּלִים עֲבָרָה) כִּדְרָן
חִילָה. כִּכְסֵּס נִמְנֵי, יִשְׁמֹ
עֲטוּרָה נֶאֱסָף וְגַ' וְשִׁמְרִי
לֵיה גְּרָף לִי חִילָה, חֲלָלִים
שֶׁנִּי (פְּסוּלִים עֲבָרָה) כֵּן
מִקְדָּם שִׁישׁ קִדְדוּשִׁין. כֵּן
מִקְדָּם שֶׁהִקְדִּישׁוּ חֲפָצָם,
וְיֵשׁ עֲבִירָה, כִּדְרָן
תִּרְדִּישׁ (וְחִיּוֹתָ הָאֵל)